ZESZYTY NAUKOWE POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

Seria: MATEMATYKA-FIZYKA z. 23

Nr kol. 485

A. Pazdur, E. Kostkiewicz, W. Mościcki, M. Pazdur, W. Pomykała, A. Zastawny Instytut Fizyki Politechniki Śląskiej

POMIESZCZENIA I WYPOSAŻENIE "LABORATORIUM ¹⁴C". OSŁONY I LICZNIK POMIAROWY

Streszczenie. W artykule omówiono urządzenie pomieszczeń i wyposażenie aparaturowe "Laboratorium ¹⁴C" Instytutu Fizyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Opisano konstrukcję osłon materiałowych oraz konstrukcję i charakterystyki licznikowych osłon antykoincydencyjnych licznika pomiarowego. Pokazano typowe przebiegi charakterystyki i ich parametry przy wypełnieniu licznika pomiarowego aktywnym i nieaktywnym CO₂.

1. Watep

W Polsce, pierwsze pomiary aktywności izotopu wegla ¹⁴C w koncentracjach naturalnych zostały wykonane na uniwersytecie w Poznaniu w latach 1950-52 [1]. Detektorami promieniowania pochodzącego z rozpadu ¹⁴C były liczniki Geigera-Müllera o objętościach rzędu 400 cm³, wypełnione dwutlenriem wegla pod ciśnieniem około 0,5 atm z dodatkiem 2-10 mm Hg CS, jako "charge-exchange gas". Przy tle wynoszącym w tych licznikach 10,5 do 11.2 opm i liczbie impulsów z próbek współczesnych około 2 cpm, zasięg wieku datowanych próbek nie przekraczał 18 tysiący lat. Próby pomiarów z detektorami tego samego typu lecz o większej objętości 243 l, przy ciśnieniu gazu wypełniejącego licznik równym 1 atm, nie dały pozytywnych rezultatów Okazało się [2, 3, 4], że moment pojawienia się impulsów jest opóźniony w stosunku do momentu powstania jonizacji początkowej. W licznikach używanych w pierwszych konstrukcjach w Polsce i niezależnie w konstrukcjach stosowanych przez Crane 5 czasowy rozkład opóźnień został eksperymentalnie wyznaczony. Ani kształt rozkładu, ani też mechanizm powstawania zapóźnień nie został dotychczas definitywnie rozstrzygnięty. Ze względu na przypadkowy charakter odstępu czasu oddzielającego moment pojawienia się impulsu od momentu powstania jonizacji, w licznikach tego typu należało dla sfektywnej redukcji tła wprowadzić bardzo duże - sięgające 10 msek czasy blokady układu rejestrującego w momencie pojawienia się impulsów w licznikowych osłonach antykoincydencyjnych. Przy liczbie impulsów z osłon antykoincydencyjnych rzędu 10³, łączny czas blokady aparatury elektronicznej degał 10 sek/min, co w znaczny sposób zmniejszało wydajność rejestracji [4]. Niezależnie od tego bardzo duża aktywność chemiczna CS, nastręczeła bardzo poważne kłopoty natury technicznej zmniejszając korzyści wynikające z

zastosowania licznika pracującego w reżimie Geigera-Müllera (100% wydajności, duże impulsy, mała wrażliwość na zanieczyszczenia gazami elektroujemnymi). Wymienione względy, a przede wszystkim bez porównania lepsze techniczne wyposażenie Laboratorium w stosunku do tego jakim można było dysponować w latach 1950-52, spowodowały zaniechanie techniki licznika G-M wypełnionego mieszanką CO₂ + CS₂ i adaptację techniki de Vriesa [6:10] posługującej się licznikiem wypełnionym czystym CO₂ ale pracującym w reżimie licznika proporcjonalnego.

Z punktu widzenie historycznego rozwoju metody datowanie radiowęglowego technika stosowania licznika G-M z gazem liczącym CO₂ + CS₂ pozwoliła między innymi na pierwszy pomiar wieku próbki w Europie [11].

2. Pomieszczenia i wyposażenie "Laboratorium ¹⁴C"

2.1. Pomieszczenia

"Laboratorium ¹⁴C" Zespołu Fizyki Jądrowej Instytutu Fizyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach oddane do eksploatacji w połowie roku 1971 mieści się w specjalnie dla celów Laboratorium zaadaptowanych pomieszczeniach przedstawionych na rys. 1a i 1b. Rozmiary pomieszczeń są następujące; pomieszczenie chemiczne 3 m x 6 m, pomieszczenie elektroniczne 3 m x 6 m, pomieszczenie pomiarowe 5 m x 6,5 m.

Pomieszczenie pomiarowe jest pomieszczeniem piwnicznym którego podłoga zmajduje się pod ziemią na poziomie 1,5 m. Oddziela je od pomieszczenia chemicznego strop żelbetonowy (rys. 1c) grubości 50 cm. Strop spełnia rolę osłony materiałowej pomieszczenia pomiarowego. Posiada dwa otwory, z których jeden wykorzystany jest do prowadzenia przewodu próźniowego łączącego układ dozujący aparatury preparatyki próbek z licznikiem pomiarowym oraz otwór wejściowy do pomieszczenia o rozmiarach 0,9 m x 1,1 m. Podłogi pomieszczenia chemicznego i pomiarowego pokryte są gumolitem, a ściany pomieszczenia pomiarowego farbą emulsyjną. Połączenie pomiędzy pomieszczeniem chemicznym i pomiarowym jest za pomocą schodów wewnętrznych lub schodów z korytarza z zewnątrz. Wszystkie pomieszczenia zaopatrzone są w światło, tablice prądu trójfazowego, wodę, gaz i centralne ogrzewanie.

Rysanki 1a i 1b przedstawiają stanowiska aparaturowe poszczególnych pomieszczeń. W pomieszczeniu chemicznym znajduje się: (PW) - stanowisko do preparatyki wstępnej próbek, (AP) - aparatura służąca do spalania względmie wyzwalania, oczyszczania i przechowywania CO_2 otrzymanego z badanych próbek oraz (SL) - szafa laboratoryjna z odczynnikami chemicznymi. Pomieszczenie pomiarowe zawiera: (BB) - cztery komory pomiarowe umieszczone we wspólnym specjalnym bunkrze betonowym, (KL₁) i (KL₂) - dwie komory przenośne rozbieralne, (AE) - aparaturę elektroniczną pomiarcwą, (AK) - aparaturę elektroniczną kontrolną oraz (ap) - małą przenośną aparaturę próż-

Pomieszczenia i wyposażenie "Laboratorium ¹⁴C"

niową służącą do wypełniania argonowo-alkoholowych liczników G-M osłon antykoincydencyjnych.

2.2. Wyposażenie aparaturowe "Laboratorium 14C"

2.2.1. W skład aparatury preparatyki wstępnej (PW) wchodzą trzy zestawy. Jeden zestaw przeznaczony jest do preparatyki wstępnej próbek organicznych roślinnych (torf, węgiel drzewny, drewno, gleba itp.), drugi - do preparatyki wstępnej kości i trzeci - do pobierania próbek wody, strącania i wstępnego oczyszczania osadu CaCO₃. W skład pierwszych dwóch zestawów wchodzą: waga szalkowa zwykła, waga analityczna, wirówka elektryczna, moździerz laboratoryjny, komplet sit, kuchenka gazowa, destylarka elektryczna wody, suszarka elektryczna, termometry, mikroskop, lupa, pincety oraz komplet szklanych naczyń laboratoryjnych takich jak menzurki, zlewki pipety, parowniczki itp. Szczegóły preparatyki wstępnej w artykule [12].

Zestaw do próbek wody składa się z ośmiu dużych pojemników (o objętości około 15 l) z zaworami zapobiegającymi kontaktowi próbki wody z atmosferycznym CO₂ podczas pobierania i przechowywanie próbek, specjalnych dwóch zbiorników o objętości około 80 l i 60 l konstrukcji opisanej w pracach [12, 13], układu płuczek i zbiorniczków do sporządzania roztworów GaCl₂ 1 NH₄OH, butli z NH₃ oraz pompy próźniowej rotacyjnej F_p2.

2.2.2. Zasadnicze elementy składające się na aparaturę spalania, wyzwalania, oczyszczania i przechowywania CO_o (AP) zostały zasdoptowane z byłej Pracowni Geochronologii Bezwzględnej IBJ PAN w Gdańsku [14]. Aparatura ta składa się z układu do dozowania tlenu podczas spalania próbek; układu dwóch koncentrycznych rur kwarcowych do spalań próbek organicznych, ogrzewanych w pierwszej części palnikami bunsenowskimi a w drugiej (wypełnionej katalizatorami procesu utleniania i utleniaczem (CuO) przy pomocy pieca oporowego rurowego typu PSR. Tlen podczas spalenia próbki pobiereny jest z wymiennej butli z Oo zaopatrzonej w reduktor, poprzez układ gumowych balonów służących jako amortyzatory ciśnienia, połączonych z dwoma przepływomierzami wodnymi umożliwiającymi określenie strumienia przepływu tlenu w kwarcowych rurach do spalań oraz regulację szybkości spalania próbki.

Alternatywnie CO_2 z próbek nieorganicznych Ca CO_3 względnie Ba CO_3 wyzwalany jest w układzie specjalnych naczyń próżniowych w których przeprowadzana jest odpowiednia reakcja chemiczna. W skład aparatury (AP) wchodzi ponadto obieg utleniający z roztworem KMnO₄ oraz dwa obiegi oczyszczające termograwitacyjne ze srebrem i miedzią. W skład każdego z obiegów wchodzą dwa piece oporowe z których jeden jest typu PSR a trzy konstrukcji własnej. Aparatura wyposażona jest w szereg pułapek wody i CO_2 szklane naczynia Dewara dopasowane kształtem i rozmiarami do pułapek oraz piec oporowy typu PSR z CaO, który stanowi ostatnie stadium oczyszczania. Ściśle określone temperatury dla każdego pieca w zakresach od 350° do 1000° utrzymywane są za pomocą termoregulatorów typu MT (Ni Cr - Ni lub PtRh -Pt).

Próbki w postaci gazowej przechowywane są w dwunastu dziesięciolitrowych rezerwuarach szklanych. Do odmierzania ilości CO₂ potrzebnej do wypełniania licznika pomiarowego służy specjalny stalowy "zbiornik dozujący" w osłonie termostatycznej, o objętości około 11 l. Temperatura płaszcza wodnego osłony termostatycznej regulowana jest ultratermostatem UTU. Pomiar ciśnienia gazu w zbiorniku dozującym odbywa się za pomocą precyzyjnego manometru rtęciowego. Układ próżniowy aparatury zawiera trzy pompy rotacyjne typów MP5 i PR-I-5 oraz dwie pompy dyfuzyjne rtęciowe PDR-20.

Aparatura wyposażona jest w szereg urządzeń kontrolnych stanu próżni i ciśnienia gazu. Są to: dwa próżniomierze oporowe, z których jeden jest typu PSO-69, a drugi wykonany przez Instytut Technologii Elektronowej Politechniki Warszawskiej, manometr Mc Leoda, trzy manowakuometry, iskierniki, itp.

Do kontroli pobieranego z sieci prądu i mocy oraz napięcia międzyfazowego służy specjalny przyrząd pomiarowy produkcji CSRS. Wyposażenie pomocnicze stanowisk aparaturowych znajdujących się w pomieszczeniu chemicznym stanowią między innymi 50-litrowy termos do transportu i przechowywania ciekłego powietrza, szafa z odczynnikami chemicznymi i szkłem laboratoryjnym oraz szafa-magazyn nadsyłanych do pomiarów próbek itp.

A. Pazdur i inni

2.2.3. Znacznie większe zmiany [15] w porównaniu z aparaturą chemiczną wprowadzono do aparatury elektronicznej (AE) [14] oraz metody kontroli czystości CO₂ i reprodukowalności wzmocnienia gazowego licznika proporcjonąlnego. Zmiany te wymagają sześciokanałowej rejestracji impulsów z licznika proporcjonalnego: trzy kanały do rejestracji impulsów koincydencji (mezony), trzy kanały do rejestracji impulsów antykoincydencji (tła i ¹⁴C i pozwalają na wszechstronną kontrolę właściwego punktu pracy, kontrolę zakłóceń zewnętrznych oraz czystości użytego gazu [16]. Ponadto w aparaturze elektronicznej znajdują się dwa dodatkowe kanały; kanał rejestracji całkowitej liczby impulsów osłon antykoincydencyjnych oraz zbudowany w ramach udoskonalenia układu elektronicznego kanał rejestracji impulsów od zewnętrznych zakłóceń elektromagnetycznych. W dalszej rozbudowie przewiduje się kanał monitora neutronów.

W skład aparatury elektronicznej pomiarowej wchodzą układy konwencjonalne: dwa zasilacze wysokiego napięcia ZWN-4 połączone szeregowo i służące do zasilania licznika proporcjonalnego, dwa zasilacze ZWN-2,5 do zasilania liczników osłon, cztery zasilacze niskiego napięcia ZNN-3 do zasilania poszczególnych podzespołów, woltomierz elektrostatyczny S 196, dwa przeliczniki tranzystorowe PT-67a, układ ośmiu numeratorów mechanicznych RSA-1004, zegar kwarcowy PZ-11 oraz dwa zespoły wentylacyjne ZW-1.

Zestaw układów elektronicznych specjalnych (własnych rozwiązań i konstrukcji) obejmuje: stabilizator napięcia sieciowego, wzmacniacz liniowy i dyskryminator amplitud współpracujące z licznikiem pomiarowym, układy koincydencji i antykoincydencji, układ sterujący z aparatem fotograficznym firmy Simens służący do fotografowania stanu numeratorów oraz cały szereg układów specjalnych.

Szczegóżowy opis aparatury elektronicznej zostanie opublikowany w artykule [15]. Na aparaturę elektroniczną kontrolną składają się: oscylograf OSA, generator impulsów prostokątnych ZPT-232, mierniki uniwersalne UM-4 itp.

2.2.4. Maża aparatura próźniowa (ap) służąca do wypełniania liczników osłon umożliwia równoczesne wypełnienie dziewięciu liczników G-M. Wyposażona jest w dziewięciolitrowy rezerwuar do sporządzania mieszaniny argonowo-alkoholowej, manometr rtęciowy do pomiaru ciśnienia mieszaniny wypełniającej, specjalny pojemnik z alkoholem, piecyk kwarcowy z CuO, wymrażarkę pary wodnej do oczyszczania argonu technicznego,wyprowadzenia do podłączania szklanych butli z argonem oraz wentyl do podłączania butli z argonem technicznym, wymienną butlę z argonem technicznym zaopatrzoną w reduktor. Układ próżniowy aparatury posiada pompę rotacyjną typu MP-5 oraz dyfuzyjną PDR-20.

Pomieszczenia i wyposażenie "Laboratorium ¹⁴C"

3. Osłony licznika pomiarowego

3.1. Ostony materialowe

Osłonę materiałową pomieszczenia pomiarowego stanowi żelbetonowy strop (rys. 1b). Bezpośrednią osłonę materiałową liczników obecnie czynnego kanału pomiarowego stanowi "beczka" ołowiana (KL₁) oraz warstwy żelaza konstrukcji jak w byłym Laboratorium Geochronologii Bezwzględnej IBJ PAN w Gdańsku [14]. Przewiduje się uruchomienie dalszych pięciu kanałów pomiarowych, w których osłonę materiałową liczników stanowić będą: "beczka" żelazna (KL₂) i cztery komory umieszczone we wspólnym betonowym bunkrze (BB zbudowanym w tym celu.

"Beczka" żelazna posiada średnicę zewnętrzną 50 cm, wewnętrzną 20 cm, i wysokość 110 cm. Składa się z 33 oddzielnych segmentów pierścieniowych o grubości średnio 3,3 cm.

Ogólny widok bunkra przedstawiony jest na rys. 2. Strop i ściany bunkra stanowią warstwy betonu o grubościach odpowiednio 40 cm i 50 cm. Komory posiadają wymiary 40 x 60 x 100 cm.

Oddzielone są od siebie ściankami żeliwnymi (2) grubości 10 cm. Wnętrza komór wyłożone są również warstwą żeliwa tej samej grubości. Zamknięcia komór stanowią oddzielne bloki (3) żelaza o rozmiarach 55 cm x 125 cm x 20 cm. Każdy blok złożony jest z 14 płyt. W górnych i dolnych narożach bloków zamykających znajdują się otwory (5) do prowadzenia przewodów próżniowych łączących liczniki proporcjonalne z aparaturą próżniową. Wnętrza komór posiadają układy półek przeznaczonych do ułożenia tacy liczników osłony.

Wstępne pomiary wykazują, że tło liczników spowodowane zanieczyszczeniami radioaktywnymi i składową miękką promieniowania kosmicznego zostanie znacznie zredukowane w stosunku do tła licznika nieosłoniętego.

Gabaryty komór umożliwiają wprowadzenie dalszych osłon materiałowych (destylowana rtęć, stary ołów, parafina z boraksem itp.). Odległość górnego stropu bunkra od stropu pomieszczenia wynosząca 50 cm umożliwia ponadto powiększenie głównej osłony materiałowej.

3.2. Osłony licznikowe

Na osłońy licznikowe licznika pomiarowego w obecnym kanale pomiarowym składa się licznik pierścieniowy MSC ustawiony w pozycji pionowej współśrodkowo z licznikiem pomiarowym oraz "taca" złożona z siedmiu metalowych liczników G-M połączonych równolegie [14, 17].

Pomieszczenia i wyposażenie "Laboratorium ¹⁴C"

4. <u>Konstrukcja i charakterystyki licznika proporcjonalnego</u> i liczników osłony antykoincydencyjnej

4.1. Konstrukcja i charakterystyki liczników osłony

Konstrukcja obecnie używanych do pomiarów liczników osłony została opisana w pracy [17, 14]. Przed uruchomieniem kanału pomiarowego poddano jedynie remontażowi licznik pierścieniowy oraz zastosowano do współpracy z nim czuły układ gaszący. Spowodowało to wydłużenie czasu sprawności licznika do ponad półtora roku i poprawę charakterystyki. Licznik MSC i liczniki tacy pracujące w reżimie G-M wypełnione są mieszaniną argonu i alkoholu pod ciśnieniem (102 ± 1) Tr w stosunku 7:1.

Rys. 3. Charakterystyki licznika pierścieniowego MSC oraz połączonych rómnolegle liczników tacy

Charakterystyki licznika MSC oraz połączonych równolegle liczników tacy przedstawione są na rys. 3. Nachylenie charakterystyki licznika MSC w przyjętym punkcie pracy 1120 V wynosi 12,6%/100 V a długość plateau 100 V Nachylenie charakterystyki liczników tacy w punkcie pracy 1150 V oraz

długość plateau wynoszą odpowiednio 2%/100 V i 170 V.

4.2. Konstrukcja i charakterystyki licznika proporcjonalnego

Komstrukcja licznika proporcjonalnego w obecnie czynnym kanale pomiarowym została opisana wraz z konstrukcją osłon w pracy [14].

Rys. 4. Charakterystyki licznika proporcjonalnego wypełnionego aktywnym CO₂ oraz próbką tła

Charakterystyki licznika proporcjonalnego pokazano na rys. 4. Wszystkie pomiary odnoszą się do wypełnienia standartowego (760 \pm 5) Tr w temperaturze 0°C. Na rys. 4 krzywe L_{k1} , L_{k2} oraz L_k przedstawiają przebiegi liczby impulsów na minutę w funkcji napięcia na liczniku V_L pochodzących od akładowej twardej promieniowania kosmicznego, zliczonych w koincydencji z impulsami osłon. L_{k1} oznacza liczbę impulsów o amplitudach 5 mV< <V < 400 mV, L_{k2} - o amplitudach V > 400 mV, L_k - sumę $L_{k1} + L_{k2}$. Nachylenie S_{Ik}^{*} krzywej L_k w ustalonym "standartowym" punkcie pracy [16] V_L^{*} wymosi $S_{Ik}^{*} = 1,6\%/100 \text{ V}.$

 $S_{Lk}^{*} = \frac{\Delta L_{k}^{*}}{L_{k}^{*}} x 100\%, \quad gdzie \quad \frac{\Delta L_{k}^{*}}{L_{k}^{*}} \text{ oznacza względny przyrost lichby impulsów}$ przy zmianie napięcia na liczniku wynoszącej 500 V. Istotne dlą czystości gazm wypełniającego nachylenie $S_{L_{k}}^{c}$ czoła charakterystyki L_{k} w punkcie V_{L}^{c}

odpowiadającym połowie zliczeń L_k^c w plateau ($L_k^c = \frac{L_k^c}{2}$, $S_{L_k}^c = \frac{\Delta L_k^c}{L_k^c} \times 100\%$) wymosi $S_{L_k}^c = 48\%/100$ V. Krzywa ¹⁴C na rys. 4 przedstawia liczbę impulsów o amplitudach powyżej 5 mV zliczanych w antykoincydencji z impulsami osłon w funkcji napięcia na liczniku. Impulsy te pochodzą ze źródeł radioaktywnych zanieczyszczeń materiału licznika dając stałe przy danym napięciu tło B oraz z rozpadu izotopu węgla ¹⁴C. ¹⁴C₁ i ¹⁴C₂ oznaczają liczby impulsów o amplitudach leżących w tych samych przedziałach jak L_{k1} i L_{k2} . Nachylenie $S_{14_{C}}^{*}$ krzywej ¹⁴C w punkcie pracy V_{L}^{*} (obliczone podobnie jak dla krzywej L_{k}) wynosi $S_{14_{C}}^{*}$ = 2,6%/100 V, a nachylenie czoła charakterystyki $S_{14_{C}}^{c}$ w punkcie V_{L}^{c} jest równe $S_{14_{C}}^{c}$ = 42%/100 V.

Krzywe B₁ i B₂ oraz B z rys. 4 oznaczają liczby impulsów tła w funkcji napięcia na liczniku przy wypełnieniu licznika niesktywnym CO₂, rejestrowanych w ten sam sposób jak impulsy ¹⁴C. Dla krzywej B (B = B₁ + B₂ nachylenie S^{*}_B w punkcie pracy V^{*}_L jest równe 0,95%/100 V a nachylenie czoła krzywej w punkcie V^C_L wynosi S[°]_B = 55%/100 V.

Wpłynężo 15 maja 1973 r.

LITERATURA

```
1. W. Mościcki, Acta Phys. Pol., 12, 238 (1953).
 2. W. Mościcki, Acta Phys. Pol., 17, 311 (1958.
 3. W. Mościcki, H. Renk, Nukleonika, 5, 811 (1960).
 4. W. Mościcki, Acta Phys. Pol., 20, 59 (1961).
 5. H.R. Crane, Rev. Scien. Instr., 32, 953 (1961).
 6. H. de Vries, G.W. Barendsen, Physica, 18, 651 (1952).
7. H. de Vries, G.W. Barendsen, Physica, 19, 987 (1953).
8. H. de Vries, G.W. Barendsen, Appl. Sci. Res., Sec. B., 5, (1955).
9. H. de Vries, G.W. Barendsen, Muclear Phys., 1, (1956).
10. H. de Vries, G.W. Barendsen, Physica, 22, 357 (1956).
11. W. Mościcki, Acta Geolog. Pol., 3, 58 (1952).
12. E. Kostkiewicz, et al, Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej, w druku
13. A. Bujko, J. Dudkiewicz, W. Mościcki, A. Zastawny,
                                                           Zeazyty Naukowe
    Politechniki Gdańskiej, nr 113, 135 (1967).
14. W. Mościcki, A. Zastawny, Nukleonika, 7, 801 (1962).
15. W. Pomykała, W. Mościcki, A. Zastawny, Zeszyty Naukowe
Śląskiej, w druku.
                                                              Politechniki
16. A. Zastawny
                i inni.
                               Zeszyty Naukowe Politechniki Śląskiej w dru-
   ku.
17. W. Mościcki, J. Jóźwiak, Acta Phys. Pol., 11. (1952).
```

ИСПЕЦЕНИЕ И ОБОРУДОВАНИЕ "ЛАБОРАТОРИИ С-14" ЗАЛИТЫ И ИЗМЕРИТЕЛЬНЫЙ СЧЁТЧИК

Резрме

З работе описано актуальное состояние помещений и оборудования Лаборатория С-14. Института Физики Силезкого политехнического института в Гливицах. Списана конструкция материальных защит и конструкция и характеристики счётчиков защиты, работающих в режиме антисовпадений. Представлены типические характеристики пропорционального счётчика при выполнении активной в неактивной двуокисью углерода.

THE EQUIPMENT AND LODGING OF THE C-14 LABORATORY. THE PROPORTIONAL COUNTER AND SHIELDINGS

Summary

In the paper the present state of the laboratory equipment and lodging of the C-14 Laboratory of the Institute of Physics, Silesian Technical University. Has been described the construction of material shielding and anticoincidence G.M. counters shielding was described and the characteristics of the anticoincidence G.M. counters were given. The typical charac tersitics of proportional counter were shown in the case of counters filled with active and nonactive CO₂.